

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ
Decizia nr.1400

Dosar nr.2651/115/2010

Ședința publică din 22 aprilie 2014

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a fost reprezentat de
procuror (...).

Pe rol, judecarea recursurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara și de inculpații L.G.A., G.A.I., G.M., B.A., B.S.I., M.F. și S.I. împotriva deciziei penale nr.126/A din 25 iunie 2013 a Curții de Apel Timișoara - Secția Penală, privind și pe inculpatul B.N..

La apelul nominal făcut în ședință publică s-au prezentat recurenții intimați inculpați: L.G.A., asistat de apărător ales, avocat P.V. și de apărător desemnat din oficiu, avocat M.R.M., G.A.I., asistat de apărător ales, avocat A.F. și de apărător desemnat din oficiu, avocat L.D., G.M., asistat de apărător ales, avocat Ț.E. și de apărător desemnat din oficiu, avocat C.O., precum și recurenții inculpați B.A. și B.S.I., asistați de apărători aleși, avocat L.C.T. și avocat V.P., și apărător desemnat din oficiu, avocat C.D., M.F., asistat de apărător desemnat din oficiu, avocat C.D. în substituție pentru avocat G.G. și S.I., asistat de apărător ales, avocat M.E. și apărător desemnat din oficiu, avocat S.I..

A lipsit intimatul inculpat B.N., reprezentat de apărător ales, avocat L.C.T. și, apărător desemnat din oficiu, avocat T.G..

Procedura de citare este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, după care:

Înalta Curte a constatat că delegațiile apărătorilor desemnați din oficiu pentru recurenții - inculpați și recurenții-intimați inculpați pentru care s-au prezentat apărători aleși au încetat prin prezentarea apărătorilor aleși, urmând a fi avut în vedere Protocolul încheiat între U.N.B.R. și Ministerul Justiției privind plata onorariilor apărătorilor desemnați din oficiu, după care:

Înalta Curte a întrebat recurenții-inculpați și recurenții-intimați inculpați prezenți dacă doresc să dea declarații în fața instanței de recurs. Recurenții inculpați S.I., M.F., B.A., B.S.I., recurenții-intimați inculpați G.M., G.A.I. și L.G.A. au arătat că doresc să dea declarații în fața instanței de recurs, aceste poziții procesuale fiind consemnate și, după citire și semnare, înscrisurile au fost depuse la dosar.

Înalta Curte, constatând că nu mai sunt chestiuni prealabile, cereri sau excepții de formulat, a constatat recursurile în stare de judecată și a dispus trecerea la dezbateri.

Reprezentantul Ministerului Public, în susținerea recursului, cale de atac care îi privește numai pe inculpații L.G.A., G.A.I., G.M. și B.N., a motivat că sunt incidente cazurile de casare prev. de pct.12, 16 și 172 ale art.3859 alin.1 Cod procedură penală, sens în care, cu referire la inculpatul L.G.A., decizia instanței de apel este nelegală pentru că schimbarea încadrării juridice din autor al infracțiunii de luare de mită, prev. de art.254 al.2 Cod penal raportat la art.7 al.1 din Legea nr.78/2000, în complice la această infracțiune nu este probată, dimpotrivă situația de fapt corectă este cea stabilită de instanța de fond.

Referitor la inculpatul B.N., s-a susținut că este incident cazul de casare prev. de pct.16 al art.3859 alin.1 Cod procedură penală, greșit dispunându-se atât schimbarea încadrării juridice a faptei din complicitate la luare de mită în infracțiunea prev. de art.264 Cod penal și aplicarea art.264 alin.3

același cod, probatoriul reținând că B.A. nu avea calitatea de infractor la data la care coinalpatul l-ar fi favorizat, real primul sprijinindu-l nemijlocit și activ să primească cu titlu de mită sume de bani, el participând, la 03 mai 2010, la primirea a 5000 euro din cei 47.000 euro conveniți.

Privindu-i pe inculpații G.A.I. și G.M., s-a susținut că este aplicabil cazul de casare prev. de pct.172 al art.3859 alin.1 Cod procedură penală, achitarea lor fiind greșită sub aspectul complicității la infracțiunea de luare de mită, situația de fapt plasându-i pe aceștia ca implicați în luarea mitei de către inculpatul B.A..

Apărătorul inculpatului G.A.I., în susținerea recursului, a invocat cazurile de casare prevăzute de dispozițiile art.3859 pct.172, 10 și 14 Cod procedură penală, impunându-se achitarea inculpatului în temeiul art.11 pct.2 lit. a Cod procedură penală raportat la art.10 alin.1 lit. d Cod procedură penală, pentru lipsa unui element constitutiv al infracțiunii, din probatoriul administrat reieșind că nu a știut despre caracterul ca ar fi fost mită, al sumei de 17.000 euro, care a fost dată în prezenta altei persoane, respectiv Dunca Romeo.

În ceea ce privește recursul declarat de Reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea acestuia ca nefondat.

Apărătorul inculpaților B.A. și B.S.I., în susținerea recursurilor formulate, a invocat cazul de casare prevăzut de dispozițiile art.3859 pct.172 Cod procedură penală, hotărârea de condamnare fiind contrară legii, lipsind elementul subiectiv, respectiv inculpatul nu a știut că cei 17.000 euro sunt mită, banii fiindu-i dați coinalpatului B.A. în prezența altei persoane.

Cu referire la pct.14, apărătorul inculpatului a cerut o nouă individualizare a pedepsei, prin aplicarea legii penale mai favorabile.

Cu referire la recursul declarat de parchet, a solicitat respingerea acestuia ca nefondat.

Cu privire la inculpatul B.A., s-a arătat că hotărârea este fundamentată pe mijloace de probă obținute în mod nelegal, respectiv înregistrările audio-video, aflate la dosarul cauzei, care, potrivit art.64 alin.2 Cod procedură penală trebuiau înlăturate. S-a mai arătat că în declarația denunțatorului D.R. dată în fața instanței la data de 13 aprilie 2011, acesta recunoaște că a cumpărat de la B.A. un teren, ce valora 20.000 euro, și că a făcut plata prin ordine bancare, fapt pe care nu l-a demonstrat niciodată. În aceeași declarație, același denunțator recunoaște că înainte de data de 31 august 2008, pentru a nu i se rezilia contractul de concesiune, s-a deplasat personal la Consiliul Comunei Zăvoi, oferind în ședință consilierilor suma de 10.000 euro, moment în care acesta a comis infracțiunea de dare de mită prin promisiunea făcută, infracțiune care a fost denunțată de către B.A. în declarația dată în septembrie 2009 cu prilejul audierii lui referitor la plângerea depusă până la acea dată cu privire la comiterea infracțiunii de abuz contra intereselor publice.

Totodată, s-a mai susținut că în mod greșit a fost reținută infracțiunea de luare de mită, deoarece din probele administrate în cauză a reieșit faptul că inculpatul B.A. a intermediat legătura dintre D.R. și consilierii locali cărora D.R. le-a promis suma de bani, în cauză fiind întrunite doar elementele constitutive al infracțiunii de trafic de influență prev. de art.291 Noul Cod penal.

Cu privire la inculpatul B.S.I., a arătat că hotărârea este fundamentată pe mijloace de probă obținute în mod nelegal, respectiv înregistrările audio-video, aflate la dosarul cauzei, care trebuiau înlăturate potrivit art.64 alin.2 Cod procedură penală. De asemenea, în mod greșit s-a reținut în sarcina inculpatului, infracțiunea de complicitate la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.26 raportat la art.254 alin.2 Cod penal, acțiunile sale, putând eventual îmbrăca infracțiunea de favorizare a infractorului, prev. de art.264 Cod penal, dar fiind (...) recurentului B.A. se bucură de impunitate.

Apărătorul inculpatului L.G.A., în susținerea recursului formulat a invocat cazurile de casare prevăzute de dispozițiile art.3859 pct.12 și 172 Cod procedură penală, inculpatul pe tot parcursul procesului a arătat că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii reținută în sarcina sa, el nu a avut

cunoștință de eventuala înțelegere dintre inculpatul B.A. și martorul D.R. D. decât după începerea urmăririi penale, nu a participat cu intenție, la săvârșirea acestei infracțiuni. A mai arătat că nu există nicio probă directă care să ateste că anterior sau concomitent consumării infracțiunii de luare de mită a avut cunoștință de înțelegerea dintre B.A. și D.R. D.. A mai arătat că simpla bănuială, pe care putea să o aibă cum că între inculpatul B.A. și martorul D. s-a perfectat o înțelegere frauduloasă nu este nicidecum o dovadă a intenției de a sprijini, ca și complice, la comiterea infracțiunii.

Concluzionând, a arătat că soluția care se impune este achitarea inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită, prev. de art.254 alin.2 Cod penal rap la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, sub forma complicității prevăzute de art.26 Cod penal.

În ceea ce privește recursul declarat de Reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea acestuia ca nefondat.

Apărătorul inculpaților S.I., M.F. și G.M. în susținerea recursurilor formulate, a invocat cazurile de casare prevăzute de dispozițiile art.3859 pct.12,13,14 și 18 Cod procedură penală, sens în care a motivat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale complicității la luare de mită pentru inculpații S.I. și M.F., precum și faptul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale complicității la dare de mită pentru inculpata G.M..

Referitor la inculpatul S.I., a susținut că infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina acestuia nu există, activitatea de complice, ar fi trebuit să fie legată de primirea sumei de 5.0000 euro din data de 03.05.2010, de către B.A., dar momentul consumării infracțiunii, respectiv al predării și primirii banilor a avut loc în timp ce inculpatul se afla în autoturismul cu care se întorcea din Poiana Mărului, iar când a intrat în biroul primarului infracțiunea se consumase deja. De asemenea, a arătat că inculpatul nu a desfășurat nici o acțiune sau inacțiune care, prin raportare la dispozițiile art.48 Cod penal, să constituie elementul material al complicității la luare de mită, iar fapta de complicitate la infracțiunea de luare de mită, nu există, nu întrunește elementele constitutive al infracțiunii de luare de mită (art.10 lit. a și d Cod procedură penală).

Cu referire la pct.18 a arătat că în raport de ansamblu probator administrat în cauză instanțele au pronunțat hotărâri cu încălcarea principiilor care stau la baza procesului penal, o corectă soluționare a cauzei presupune clarificarea tuturor aspectelor necesare, pentru a se ajunge la o concluzie neechivocă. În ceea ce privește individualizarea pedepsei (pct.14), a arătat că în măsura în care instanța nu va dispune achitarea inculpatului S.I., se impune aplicarea unei pedepse orientate spre minimul prevăzut de lege, cu reținerea dispozițiilor art.74 alin.2 raportat la art.76 lit. c Cod penal.

Referitor la inculpatul M.F. a susținut că fapta reținută în sarcina acestuia nu există, motiv pentru care se impune achitarea acestuia în temeiul art.11 pct.2 lit. a Cod procedură penală raportat la art.10 alin.1 lit. a Cod procedură penală.

Referitor la inculpata G.M. a invocat pct.13, susținând că inculpata nu poate fi condamnată pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, respectiv modificarea substanțială a art.7 din Legea 78/2000, face inaplicabilă această normă în cadrul acuzațiilor aduse inculpatei G.M..

În ceea ce privește recursul declarat de Reprezentantul Ministerului Public, a solicitat respingerea acestuia ca nefondat.

Apărătorul intimatului inculpat B.N., față de recursul formulat de reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea acestuia ca nefondat.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul asupra recursurilor formulate de recurenții- inculpați, a solicitat respingerea acestora ca nefondate.

Recurentul-inculpat L.G.A., în ultimul cuvânt, arată că este nevinovat, fiind de acord cu cele susținute de apărătorul său.

Recurentul-inculpat G.A.I., în ultimul cuvânt, arată că este de acord cu cele susținute de apărătorul său.

Recurenta-inculpată G.M., în ultimul cuvânt, arată că este de acord cu cele susținute de apărătorul său și că este nevinovată.

Recurentul-inculpat B.A., în ultimul cuvânt, arată că este de acord cu cele susținute de apărătorul său și că este nevinovat.

Recurentul-inculpat B.S.I., în ultimul cuvânt, arată că este de acord cu cele susținute de apărătorul său.

Recurentul-inculpat M.F., în ultimul cuvânt, arată că este de acord cu cele susținute de apărătorul său.

Recurentul-inculpat S.I., în ultimul cuvânt, arată că este de acord cu cele susținute de apărătorul său.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursurilor de față.

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Tribunalul Caraș Severin, prin sentința penală nr.108 din 24 octombrie 2012, admitând cererea procurorului, de schimbare a încadrării juridice a faptelor reținute privindu-i pe inculpații G.A.I. și G.M., în baza art.334 Cod procedură penală a dispus următoarele:

- privind pe inculpatul G.A.I., reținerea art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal și pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.33 lit. b Cod penal;

- privind pe inculpata G.M., reținerea art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal și infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.33 lit. b Cod penal, toate infracțiunile și cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal.

Instanța de fond a respins cererile inculpaților B.S.I. și B.N., de schimbare a încadrării juridice a faptelor, din infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, în infracțiunea prevăzută de art.264 Cod penal.

Totodată, s-a respins cererea inculpatei G.M., de restituire a cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale.

Inculpații au fost condamnați după cum urmează:

-B.A. (...), la 6 ani închisoare pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.254 alin.2 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și la 6 ani închisoare pentru infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000.

În baza art.33 lit. a, art.34 lit. b Cod penal, s-a dispus contopirea pedepselor și executarea pedepsei cea mai grea, 6 ani închisoare.

În baza dispozițiilor art.71 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza dispozițiilor art.254 Cod penal, a art.53 pct.2 lit. a, art.65 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege, pe durata de 3 ani.

- B.S.I. (...), la 5 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la

art.254 alin.2 Cod penal, cu referire la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

În baza dispozițiilor art.71 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza dispozițiilor art.254 Cod penal, a art.53 pct.2 lit. a, art.65 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege, pe durata de 2 ani.

- L.G.A. (...), la 4 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.254 alin.2 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

În baza dispozițiilor art.71 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza dispozițiilor art.861 Cod penal, s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, pe durata termenului de încercare de 7 ani, calculat potrivit art.862 Cod penal.

S-a dispus ca pe durata termenului de încercare, inculpatul să respecte măsurile de supraveghere prevăzute de art.863 lit. a – d Cod penal, măsurile prevăzute la art.863 alin.1 lit. b, c d Cod penal, dispunându-se a fi comunicate Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Caraș – Severin.

Inculpatului i s-a atras atenția asupra dispozițiilor art.864 și art.865 Cod penal.

În baza dispozițiilor art.71 alin.5 Cod penal, s-a dispus ca pe durata suspendării, sub supraveghere, a executării pedepsei, să se suspende și executarea pedepsei accesorii.

În baza dispozițiilor art.254 Cod penal, a art.53 pct.2 lit. a, art.65 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege, pe durata de 2 ani.

- M.F. (...), la 3 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

În baza dispozițiilor art.71 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza dispozițiilor art.81 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata termenului de încercare de 5 ani, calculat potrivit art.82 Cod penal.

Inculpatului i s-a atras atenția asupra dispozițiilor art.83 și 84 Cod penal.

În baza dispozițiilor art.71 alin.5 Cod penal, s-a dispus ca pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei, să se suspende și executarea pedepsei accesorii.

În baza dispozițiilor art.254 Cod penal, a art.53 pct.2 lit. a, art.65 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege, pe durata de 2 ani.

- S.I. (...), la 3 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

În baza dispozițiilor art.71 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza dispozițiilor art.81 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata termenului de încercare de 5 ani, calculat potrivit art.82 Cod penal.

Inculpatului i s-a atras atenția asupra dispozițiilor art.83 și 84 Cod penal.

În baza dispozițiilor art.71 alin.5 Cod penal, s-a dispus ca pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei, să se suspende și executarea pedepsei accesorii.

În baza dispozițiilor art.254 Cod penal, a art.53 pct.2 lit. a, art.65 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege, pe durata de 2 ani.

- B.N. (...), la 3 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

În baza dispozițiilor art.71 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza dispozițiilor art.81 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata termenului de încercare de 5 ani, calculat potrivit art.82 Cod penal.

Inculpatului i s-a atras atenția asupra dispozițiilor art.83 și 84 Cod penal.

În baza dispozițiilor art.71 alin.5 Cod penal, s-a dispus ca pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei, să se suspende și executarea pedepsei accesorii.

În baza dispozițiilor art.254 Cod penal, a art.53 pct.2 lit. a, art.65 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege, pe durata de 2 ani.

- G.A.I. (...), la 2 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și la 3 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

În baza dispozițiilor art.33 lit. a, art.34 lit. b Cod penal, s-a dispus contopirea pedepselor și executarea pedepsei cea mai grea, 3 ani închisoare.

În baza dispozițiilor art.71 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza dispozițiilor art.254 Cod penal, a art.53 pct.2 lit. a, art.65 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

- G.M. (...), la 1 an și 6 luni închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, la 2 ani închisoare pentru aceeași infracțiune, prevăzută de aceleași texte de lege, precum și la 3 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

În baza dispozițiilor art.33 lit. a, art.34 lit. b Cod penal, s-a dispus contopirea pedepselor și executarea pedepsei cea mai grea, 3 ani închisoare.

În baza dispozițiilor art.71 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza dispozițiilor art.254 Cod penal, a art.53 pct.2 lit. a, art.65 Cod penal, inculpatului i s-au interzis, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit. a – c Cod penal, cu excepția dreptului de a alege, pe durata de 2 ani.

Inculpatul B.A., în baza dispozițiilor art.255 alin.5 Cod penal, a fost obligat să restituie martorului D.R. D., suma de 20.000 euro în echivalentul în lei la cursul oficial al BNR de la data plății.

În baza art.343 alin.3 Cod procedură penală, raportat la art.163 alin.1 același cod, s-a dispus menținerea măsurii sechestrului asigurator instituit privindul pe inculpatul B.A., prin ordonanța din 10 mai 2010 a procurorului, până la concurența sumei de 20.000 euro.

În baza art.343 alin.3 Cod procedură penală s-a dispus, privindul pe inculpatul B.A., ridicarea măsurii asiguratorii a sechestrului instituit prin același act al procurorului cu privire la suma de bani, precum și a sumelor de bani consemnate privind pe inculpatul B.S.I..

Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut următoarele:

Inculpatul B.A. era primar al comunei Zăvoi, județul Caraș – Severin, inculpatul B.S.I., fiul primarului, era consilier personal al primarului, inculpatul B.N. era (...) primarului și (...) celui secund, inculpatul L.G.A. era secretar al respectivei primării, inculpatul M.F. era consilierul juridic al Consiliului local al comunei, inculpatul S.I. era viceprimar, iar inculpații G.M. și G.A.I. erau administratori de pensiuni agroturistice din zonă, prieteni ai primarului, dar și ai omului de afaceri D.R. D..

În acest context, în cursul anului 2007, D.R. D., administrator al SC D.I. SRL Timișoara, verbal, a expus în ședințele din 28 iunie 2007 și 31 mai 2007 ale Consiliului local al comunei Zăvoi, intenția sa de a proiecta o stațiune pentru schi pe raza localităților Turnu Ruieni și Zăvoi, prin asocierea în participațiune între firma sa și primărie.

În ședința din 05 iulie 2007, propunerea a fost acceptată, emițându-se în acest sens hotărârea nr.69, la aceasta anexându-se și proiectul contractului de asociere în participațiune. După acest moment, D.R. D. a demarat mai multe activități pentru realizarea obiectivului, dar primarul de atunci, inculpatului B.A. a refuzat să semneze respectivul contract, iar hotărârea Consiliului local a fost revocată prin hotărârea nr.71 din 31 iulie 2007 a aceleiași organism.

La 30 martie 2010, D.R. D. a denunțat că B.A. i-a pretins suma de 50.000 de euro pentru a susține în consiliul local aprobarea încheierii aceluși contract și pentru a-l semna, acela afirmând că din suma pretinsă urma să dea fiecărui consilier local și secretarului primăriei, câte o parte, toate acestea întâmplându-se la începutul lunii decembrie 2009, înaintea termenului fixat pentru soluționarea litigiului aflat pe rolul Tribunalului Caraș – Severin, inculpatul susținând că darea banilor reprezenta și o condiție de a se rezolva diferendul judiciar și, pe urmă, după primirea banilor, obținerea PUZ –ului și a celorlalte documentații, activități de competența funcționarilor publici ai primăriei.

Denunțatorul a subliniat că, negociind cu inculpatul reducerea sumei pretinsă, acesta a acceptat 47.000 euro plățibili în mai multe tranșe, prima de 17.000 euro fiind dată de denunțator, inculpatului G.A.I., intermediar indicat lui de inculpatul B.A..

Această sumă i-a fost trimisă inculpatului în modalitatea amintită, iar coinculpatul, după ce a aflat că va intra în posesia ei a fost de acord să se stingă litigiul judecătoresc și să semneze contractul.

La fel, același denunțator a mai susținut că a mai dat o tranșă de 3.000 de euro inculpatului B.A. prin intermediar, coinculcata G.M., administrator al pensiunii F. din Poiana Mărului și că inculpatul i-a pretins pentru a deghiza mita, să cumpere de la el un teren, dar a refuzat să-l impună pentru plata impozitului, deși i se achitase prețul și terenul fusese intabulat.

Autorizarea legală a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice și audio – video din mediul ambiant a evidențiat participarea infracțională.

Sunt relevante convorbirile telefonice din 14 aprilie 2010 dintre D.R. D. și inculcata G.M., la fel, din aceeași dată, dintre D.R. D. și inculpatul G.A.I., din 21 aprilie 2010 din sediul Primăriei comunei Zăvoi, dintre D.R. D., inculpatul B.A., inculpatul L.G.A., la aceasta participând și inculpatul M.F., dar și inculpatul B.S.I..

Conform înțelegerii intervenită în cadrul acestei convorbiri între inculpatul B.A. și D.R. D. vizând darea sumei de 5.000 euro din cea de 47.000, în 03 mai 2010 cei doi s-au pus de acord să se întâlnească, spre prânz, în acea primărie, sens în care suma de 5.000 euro alcătuită din bancnote de 50 euro a fost consemnată în proces verbal și s-a realizat o planșă foto. Spre ora 14.00, D.R. D. s-a prezentat la primărie, secretara l-a anunțat pe inculpatul B.A., acesta a verificat dacă D.R. D. are asupra sa aparatură tehnică de înregistrare și i-a cerut să-i dea telefonul lui mobil susținând că a instituit măsura de a nu accepta convorbiri cu persoane purtătoare de astfel de aparate.

Întâlnirea și discuțiile au fost înregistrate audio – video, autorizate legal, inițial participând inculpatul L.G.A. și S.M., contabil șef al primăriei. Au mai fost chemați inculpatul S.I., inculpatul B.S.I. și inculpatul M.F..

Discuția menționată a evidențiat că inculpatul B.A. nu a fost de acord să cedeze să i se dea vreo sumă de bani mai mică, D.R. D. a scos din plicul avut asupra sa, 5.000 euro, i-a arătat inculpatului B.A. și celor aflați de față, a continuat să negocieze micșorarea sumei, B.A. nu a acceptat, el însă a confirmat primirea tranșei de 17.000 euro prin intermedierea coinculpatului G.A.I..

Plicul conținând cei 5.000 euro a fost lăsat pe biroul inculpatului B.A., la cererea acestuia, el l-a luat și l-a amplasat mai aproape de sine și l-a acoperit cu o citație ce se afla pe birou, ulterior D.R. D. continuând, în afara încăperii, negocierea micșorării sumei cu inculpatul B.N., și acesta fiu al inculpatului B.A..

La un moment dat, B.N. și-a anunțat tatăl că în fața sediului primăriei staționează un autovehicul Citroen, ce pare a fi suspect. Inculpatul, la rândul său, și-a alertat subalternii și le-a cerut să se intereseze dacă nu sunt supravegheați, după care i-a convocat în biroul lui pentru a continua discuția cu D.R. D.. La fel, inculpatul a cerut ca telefoanele mobile să fie predate secretarei B.F., inculpatul B.S.I. ducându-le în alt loc.

Cu acest prilej, D.R. D. a reluat situația sumei pretinsă ca mită, explicându-le celor prezenți tranșele plătite, faptul că în 03 mai 2010 a mai adus 5.000 euro, iar "măine" va aduce încă 10.000 euro. Cercetările au evidențiat că, inițial, inculpatul B.S.I., reîntorcându-se în localitate, a observat acel autovehicul și l-a alertat pe fratele său, coinalpatul B.N. care, la rândul său, și-a anunțat tatăl. B.N., pentru a verifica situația autovehiculului l-a apelat pe șeful postului de poliție B.N., convorbirea înregistrată autorizat relevând că primul i-a dictat polițistului nr. de înmatriculare CS – 12 – DBJ, un Citroen gri și i-a cerut să-i comunice numele proprietarului.

Privind "punerea în gardă" a inculpatului B.A., convorbirea dintre cei doi desfășurându-se în ideea că acesta din urmă să nu primească nimic, astfel că, temător, inculpatul, vorbind cu denunțatorul și colaboratorii amintiți, a încercat să acrediteze ideea că lui nu-i trebuie bani, D.R. D. să discute cu consilierii, rolul său s-a terminat.

În cadrul convorbirii, inculpatul M.F. a susținut că "ar fi păcat...toți...ne-am cam agitat cu treaba.....și pro și contra....." fiind amintit și faptul că pentru cei 47.000 euro trebuia semnat contractul și D.R. D. să-și retragă acțiunea judecătorească.

Cu același prilej, înainte de a părăsi biroul inculpatului B.A., D.R. D. a vrut să afle cum va remite cei 10.000 euro, la aceasta inculpatul manifestând prudență, la fel, spunând că numai printr-un intermediar, pentru că el are treabă cu oamenii care-i muncesc.

În ce privește cuvintele "pomi" și "prune" utilizate în convorbirile interceptate autorizat, este relevantă cea din 14 aprilie 2010 cu inculpatul G.A.I., a acestuia cu inculpatul B.A., expresia "prunele" referindu-se la sumele pe care le avea de achitat D.R. D., iar expresia "pomi" referindu-se la banii preinși de inculpatul B.A. de la asociatul lui D.R. D., B.H..

La 04 mai 2010, D.R. D. l-a contactat pe inculpatul B.A. în vederea remiterii celor 10.000 de euro, la aceeași dată el convenind cu inculpata G.M., după ce aceasta l-a pus în gardă privind zvonurile lansate de familia B. (...) cum că ar fi refuzat mita de 5.000 euro, să ia suma astfel cum îi ceruse inculpatul B.S.I. și să o dea acestora, discuția dezvoltând și faptul că tot ea a dat 3.000 euro pentru că în ea au încredere.

Seriile bancnotelor componente au fost înscrise în proces verbal și fotografiate.

Privind implicarea inculpatului B.S.I. este relevantă și convorbirea acestuia cu D.R. D. din 05 mai 2010, în cadrul căreia se evidențiază că era conștient că, posibil, au fost supravegheați, dar aceasta nu i-a deranjat pentru că și-au luat măsuri de prevedere, iar în legătură cu sumele deja date ca mită, el îl pune în gardă pe D.R. D. să spună că "a venit să cumpere terenul de sub vilă", pentru toate "având soluții", că darea și luarea de mită se pedepsește identic, iar privind tranșa de bani, să o țină, că cei 25.000 euro dați primarului, nu au ajuns la acela, ci la consilieri, el nu a avut nici un ban în mână, dar cei 10.000 euro să-i dea prin intermediar "...cum ai făcut ultima dată....", dar nu "lui G., ci M., și după aia se întâlnește cu noi".

La rândul său, "M", inculpata G.M., după ce a aflat de la D.R. D. că cei 10.000 euro trebuie dați fie inculpatului B.S.I., fie inculpatului B.A., i-a pus într-o căciulă-fes de culoare bleumarin, pe aceasta a introdus-o într-o umbrelă, a legat-o și a așezat-o pe un cuier amplasat în holul de intrare în pensiunea sa, pe urmă acceptând să o predea echipei operative.

Percheziția autorizată pentru Primăria Zăvoi a relevat găsirea, în biroul inculpatului B.A., a unui plic alb, amplasat între niște ziare, în care erau 100 bancnote de 50 euro, compararea seriilor acestora cu cele înscrise în procesul verbal amintit fiind corespunzătoare.

Inculpatul B.A. nu a negat, în declarațiile date, discuțiile purtate cu D.R. D. și cu funcționarii primăriei, la fel, nu a negat discuțiile interceptate și înregistrate audio, dar a susținut că cele relatate de el au fost răstălmăcite, ori interceptate eronat, a recunoscut că a primit 3.000 euro de la D.R. D. prin intermediul inculpatei G.M., dar aceasta era o ultimă tranșă din suma de 20.000 euro, prețul unui teren

vândut de el lui D.R. D., cei 5.000 euro au fost refuzați, iar când i s-a spus că i se vor mai aduce 10.000 euro, l-a considerat pe același "nebun", a refuzat să discute și l-a dat afară din birou.

Inculpatul B.S.I. a negat că a discutat cu D.R. D., la 05 mai 2010 nu i-a indicat-o pe inculpata G.M. ca fiind persoana prin intermediul căreia să i se dea 10.000 euro, iar privind discuția cu ea, a susținut că se referea la niște extrase de carte funciară.

Inculpatul B.N. a fost nesincer, necooperant, cele relatate nefiind susținute de probe.

Inculpatul L.G.A., în declarații, nu a recunoscut faptele, el a susținut că și-a exercitat atribuțiile legal, nu a pretins și nu a primit sume de bani, nu era factor de decizie, ci doar de execuție și era în conflict cu primarul.

Inculpatul M.F. nu a recunoscut implicarea sa, a declarat că nu a pretins și nu a primit bani, nu a fost complicele coinculpatului B.A..

Inculpatul S.I. a declarat că nu a participat, în ziua de 3 mai 2010, la întreaga discuție în biroul inculpatului B.A. și nici nu a fost atent la ce s-a discutat.

Inculpata G.M. a susținut că ea a știut că cei 3.000 euro dați, în februarie 2010 erau parte din prețul unui teren, a aflat că sunt mită abia în aprilie 2010 de la D.R. D., a recunoscut că a vorbit, în aprilie 2010 și 04 mai 2010 cu D.R. D., dar acesta îi spunea despre un plan de amplasament al unui teren pe care ea îl înstrăinase lui D.R. D..

La rândul său, inculpatul G.A.I. a susținut că nu-și recunoaște vocea în convorbirile interceptate, că cele afirmate, posibil, sunt scoase din context, deși a recunoscut convorbirile din 14 aprilie 2010, din 16 aprilie 2010 (toate cu D.R. D.) și pe cea din 20 aprilie 2010 (cu același), dar a negat că acelea erau reale.

Privind convorbirea cu inculpatul B.A., în legătură cu expresiile "prune", "pomi" acestea se refereau la niște pruni pe care știa că D.R. D. i-a cumpărat de la el odată cu terenurile vândute.

La cercetarea judecătorească, inculpatul B.A. a recunoscut că a primit, de la D.R. D. prin intermediul coinculpatei G.M., 3.000 euro, dar a precizat că suma reprezenta ultima rată din 20.000 euro prețul unui teren. În legătură cu refuzul semnării contractului aprobat prin hotărârea nr.69 din 05 iulie 2007, inculpatul a relatat că D.R. D. urmărea să obțină 14.000 ha de teren pe munte, în exclusivitate, lucru de neconceput.

Referitor celor 5.000 euro aduși în biroul său, inculpatul a declarat că i-a refuzat, iar când D.R. D. i-a spus că-i va mai aduce 10.000 euro, l-a catalogat a fi nebun și l-a evacuat din birou.

Inculpatul B.S.I. a declarat asemănător celor susținute la urmărirea penală, la fel, B.N., L.G.A..

Inculpatul M.F. a relatat că în 03 mai 2010 a participat la o discuție ce a avut loc în biroul primarului, a auzit când D.R. D. spunea că a dat niște bani, a cunoscut și el că s-au dat sume de bani pentru consilieri, acest lucru l-a aflat de la inculpatul S.I., iar la discuția din acea dată a vrut numai să perceapă personal dacă se confirmă sau nu relatarea.

Inculpatul S.I. a relatat că l-a auzit pe D.R. D. vorbind despre niște bani, a intervenit în discuții pentru că auzise zvonul că s-au dat bani consilierilor, dar că cei 20.000 euro au fost dați primarului, acestuia urma să i se mai dea 5.000 euro (în 03 mai 2010) și încă 10.000 euro pe parcurs.

Inculpata G.M. a declarat că cei 3.000 euro ea a crezut că sunt tranșă pentru un teren vândut de primar lui D.R. D., a aflat că erau mită în aprilie 2010, iar privind data de 05 mai 2010 când D.R. D. îi lăsase 10.000 euro cum se înțelesese el cu inculpatul B.S.I. a discutat cu acesta, dar cel apelat, la un moment dat, i-a închis telefonul.

Inculpatul G.A.I. a relatat că nu a cunoscut despre o mită, cele din convorbirile interceptate sunt redactate trunchiat, cum susținuse și la urmărirea penală.

Judecătorul fondului, analizând probatoriul și apărările inculpaților, a reținut că situația de fapt expusă în acuzare este corectă, vinovăția inculpaților fiind dovedită fără dubiu.

Sentiința instanței de fond a fost atacată cu apeluri de către toți inculpații, inculpata G.M. apelând și încheierea pronunțată la 01 noiembrie 2012.

Inculpatul B.A. și-a motivat calea de atac pe nelegala reținere, ca act material al infracțiunii de luare de mită, a faptului dării, de către inculpata G.M., a celor 3.000 euro în februarie 2010 pentru că D.R. D. a denunțat abia la 30 martie 2010, convorbirile telefonice din 14 aprilie și 21 aprilie 2010 nu reprezintă decât preconstituirea de probe retroactiv, că nr. de apel indicat de denunțator nu i-a aparținut niciodată, în 14 aprilie 2010, cu coinculpatul G.A.I., că D.R. D. a recunoscut că a oferit consilierilor locali, la 31 iulie 2008, 10.000 euro, el l-a denunțat încă din septembrie 2009, în 03 mai 2010 el a refuzat categoric să fie mituit, plicul cu suma de 5.000 euro nu poartă amprente sale, nu a pretins nicio sumă de bani prin intermediul inculpatei G.M., toate constituind provocări ale denunțatorului.

Inculpatul B.S.I. a criticat sentiința pentru nelegalitatea administrării probatoriului, nici un text de lege nepermițând interceptări de convorbiri de către SRI, încheierile de autorizare sunt nelegale, deci se impune înlăturarea lor în condițiile art.64 alin.2 Cod procedură penală, convorbirea dintre el și inculpatul B.N. nu-i aparține, cel cu care s-a vorbit este un oarecare "V", dar acesta nu poate fi el. Referitor convorbirii din 07 mai 2010, prin care s-a reținut că i-a spus lui D.R. D. că nu putea lua legătura cu tatăl lui, în realitate el astfel a încercat să împiedice realizarea unui act ce l-ar fi putut inculpa pe B.A., astfel că, posibil, se face vinovat de infracțiunea de favorizare a infractorului, prevăzută de art.264 Cod penal, alin.3 al textului prevăzând însă că nu putea fi pedepsit.

Referitor apelurilor declarate de inculpații S.I., M.F., B.N. și G.M., aceștia au susținut că judecătorul fondului nu s-a pronunțat asupra aspectelor de nelegalitate și nulitate privind convorbirile interceptate (ambiental, telefonic) odată ce acestea au fost realizate de SRI, ele nu s-au mai administrat la cercetarea judecătorească, la fel, instanța de fond nu s-a pronunțat privind unele excepții.

Totodată, inculpații au susținut că nu a fost stabilită situația de fapt pentru că prin condamnarea inculpatului B.A. s-ar înțelege că în relația cu denunțatorul apar două sume, respectiv 50.000 euro (47.000 euro) drept mită, dar și 26.000 euro trafic de influență pentru 13 consilieri locali, dar pentru această din urmă sumă nu s-a identificat dacă este componentă a celor 50.000 euro, deci există dubiu atât privind autorul infracțiunii de luare de mită, cât și cel al infracțiunii de trafic de influență, nu s-a analizat situația inculpatului S.I., viceprimar, acesta având și calitatea de consilier local, or instanța nu a fost sesizată cu săvârșirea de infracțiuni de către consilierii locali, la fel pentru inculpatul M.F., consilier juridic, nicio probă nereliefând sprijin acordat inculpatului B.A..

Privind situația inculpatei G.M., s-a susținut că interpretarea probatoriului este eronată, ea s-a aflat în eroare de fapt, nu a știut cu ce titlu s-au dat sumele de bani, ea, ca administrator de pensiuine fiind obligată să ofere și servicii de comisionariat, fără însă a fi obligată să întrebe despre scop.

Inculpatul B.N., în apel, a criticat sentiința pentru că nu i s-a stabilit vinovăția odată ce asigurarea "securității operațiunilor infracționale" nu constituie element al vreunei infracțiuni, nu s-a stabilit, concret, pentru ce sume de bani el ar fi sprijinit nemijlocit, direct, activ.

Inculpații S.I., M.F., L.G.A., G.M. și-au completat motivele de apel cu critici vizând momentele consumării infracțiunii de luare de mită din 03 mai 2010, nu s-a determinat ce act ar constitui elementul material al complicității la luare de mită; ei fie nu au fost prezenți la toată derularea evenimentelor, fie nu au fost atenți la ceea ce se discuta atunci, nu s-a dovedit că ar fi luat vreo sumă de bani, nu este întrunită nici latura subiectivă, nici cea obiectivă.

Inculpații L.G.A. și G.M. au mai criticat sentința pentru netemeinicia pedepselor aplicate și pentru greșita nereținerere de circumstanțe atenuante personale.

Curtea de Apel Timișoara, prin decizia penală nr.126/A/25 iunie 2013, a respins, ca nefondat apelul declarat de inculpatul B.A., a admis apelurile celorlalți inculpați și a desființat sentința, după cum urmează:

-privind pe inculpatul B.S.I., a redus pedeapsa la 4 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

A respins cererile de schimbare a încadrării juridice din complicitate la infracțiunea de luare de mită în infracțiunea de favorizarea a infractorului, prevăzută de art.264 Cod penal formulate de inculpat și de coinculpații M.F. și S.I..

-privind pe inculpatul L.G.A., a schimbat încadrarea juridică a faptei, din infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, în complicitate la aceeași infracțiune, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, inculpatul fiind condamnat la 3 ani închisoare.

În temeiul art.81 Cod penal, s-a dispus, în ce-l privește pe acest inculpat, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata termenului de încercare de 5 ani, conform art.82 Cod penal. Inculpatului i s-a atras atenția asupra dispozițiilor art.83 Cod penal.

-privind pe inculpatul M.F., s-au reținut aplicarea art.74 alin.2 Cod penal, art.76 lit. c Cod penal, pedeapsa reducându-i-se la 2 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

S-a dispus reducerea duratei termenului de încercare la 4 ani.

-privind pe inculpatul S.I., s-au reținut aplicarea art.74 alin.2 Cod penal, art.76 lit. c Cod penal, pedeapsa reducându-i-se la 2 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

S-a dispus reducerea duratei termenului de încercare la 4 ani.

-privind pe inculpatul G.A.I., s-a respins cererea de schimbarea a încadrării juridice a faptelor, din două complicități la infracțiunea de dare de mită și de luare de mită, în concurs, în complicitate la infracțiunea de dare de mită în formă continuată, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.87/2000 și a art.41 alin.2 Cod penal.

S-a descontopit pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare în pedepsele componente, repuse în individualitatea lor și în baza art.11 pct.2 lit. a, raportat la art.10 alin.1 lit. d Cod procedură penală, inculpatul a fost achitat pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.87/2000.

S-a reținut aplicarea art.7 alin.2 din Legea nr.87/2000 în cazul complicității la infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 Cod penal.

S-a dispus înlăturarea interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 lit. c Cod penal din conținutul pedepsei accesorii și al pedepsei complementare.

În temeiul art.81 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei de 2 ani închisoare pe durata termenului de încercare de 4 ani, conform art.82 Cod penal.

Inculpatului i s-a atras atenția asupra dispozițiilor art.83 Cod penal.

-privind-o pe inculpata G.M., în baza dispozițiilor art.11 pct.2 lit. a, raportat la art.10 alin.1 lit. d Cod procedură penală, a fost achitată pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.2 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea 87/2000.

În baza dispozițiilor art.11 pct.2 lit. a, raportat la art.10 alin.1 lit. d Cod procedură penală, s-a mai dispus achitarea pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.87/2000 (fapta din 05 mai 2010).

S-a menținut condamnarea la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 Cod penal, cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.87/2000.

S-a dispus înlăturarea, din conținutul pedepsei accesorii și al pedepsei complementare a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 lit. c Cod penal.

În temeiul art.81 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe durata termenului de încercare de 3 ani și 6 luni

Inculpatei i s-a atras atenția asupra dispozițiilor art.83 Cod penal.

-privind pe inculpatul B.N., s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei, din complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.254 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.7 alin.1 din Legea nr.87/2000, în infracțiunea de favorizarea infractorului, prevăzută de art.264 Cod penal.

În temeiul art.11 pct.2 lit. b, raportat la art.10 alin.1 lit. i1 Cod procedură penală și a art.264 alin.3 Cod penal, s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului privind infracțiunea prevăzută de art.264 Cod penal.

S-au menținut restul dispozițiilor sentinței.

Împotriva deciziei pronunțată în apel, au declarat recursuri Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și toți inculpații, cazurile de casare și motivarea căii de atac fiind detaliate în prezenta.

Inculpatul B.N. nu a declarat recurs, situația sa juridică fiind recurată de procuror.

Recursul parchetului, privindu-i pe inculpații L.G.A., G.A.I., G.M., B.N., este motivat pe cazul de casare prevăzut de pct.16 al art.3859 Cod procedură penală în sensul greșitei încetări a procesului penal față de inculpatul B.N., pe pct.12 al art.3859 Cod procedură penală privindu-l pe inculpatul L.G.A. în sensul greșitei schimbări a încadrării juridice în forma complicității la infracțiunea de luare de mită, sens în care se solicită menținerea sentinței instanței de fond și pe pct.172 al art.3859 Cod procedură penală în sensul greșitei achitări a inculpaților G.A.I. și G.M..

Referitor recursurilor declarate de inculpați, din examinarea motivării căii de atac și a apărărilor acestora, se reține că toți au invocat cazurile de casare prevăzute de art.12, pct.172 ale art.3859 Cod procedură penală și pct.10 și pct.14 inculpații G.A.I., B.S.I. și pct.14, pct.13 și pct.18 inculpații S.I., M.F., G.M., pct.13 inculpata G.M..

Recursurile nu sunt fondate pentru considerentele ce se vor dezvolta.

În prealabil, este de arătat că decizia recurată a fost pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, la 25 iunie 2013, deci după intrarea în vigoare a Legii nr.2/2013 (15 februarie 2013) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, iar dosarul s-a înregistrat la instanța de recurs, la 25

octombrie 2013, situație în care recursurile sunt supuse cazurilor prevăzute în art.385 alin.1 Cod procedură penală anterior, care este legea procesual penală aplicabilă.

Prin legea indicată s-a realizat o limitare a devoluției recursului, în sensul că unele cazuri de casare au fost abrogate, iar altele au fost modificate substanțial sau incluse în aria de aplicare a cazului de casare prevăzut de pct.172 al art.3859 alin.1 Cod procedură penală anterior, prin amendarea cazurilor de casare urmărindu-se restrângerea controlului judiciar realizat prin recurs, reglementat ca a doua cale de atac ordinară, doar la chestiuni de drept.

Ca atare, rezultă că, în cazul recursului(rilor) declarat(e) împotriva deciziilor pronunțate în apel, nici recurenții și nici instanța de recurs, nu se pot referi decât la lipsurile ce se încadrează în cazurile de casare prevăzute de legea de procedură penală, neputându-se înlătura, pe această cale, toate eventualele erori pe care le-ar conține hotărârea atacată, ci doar acele încălcări ce se circumscriu unuia dintre motivele de recurs limitativ reglementate cum s-a arătat.

În acest sens, se constată că, printre cazurile de casare abrogate expres de Legea nr.2/2013, au fost și cele reglementate anterior în art.3859 alin.1, pct.10, pct.17, pct.18, situație în care criticile ce se subsumau acestora nu mai pot face obiectul examinării de către instanța de control judiciar, recursul(rile) limitându-se doar la motivele de casare expres prevăzute de lege.

Deci, motivarea recursurilor pe cazuri de casare abrogate, pe greșita condamnare, încadrare juridică, nepronunțare pe cereri esențiale, excede verificării.

La fel, în realizarea scopului includerii, în sfera analizării numai a aspectelor de drept, s-a modificat și pct.14 al art.3859 alin.1, stabilindu-se că hotărârile sunt casabile doar când s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, deci criticile vizând individualizarea judiciară a pedepselor, fie prin susținerea că trebuia aplicată o circumstanță atenuantă de genul conduitei anterior săvârșirii faptelor sau o mai largă eficiență a celei deja reținută (art.74 alin.2 Cod penal anterior) pentru unii dintre inculpați nu poate fi examinată prin prisma pct.14 al art.3859 alin.1.

Privind pct.172 al textului, invocat de procuror și de unii inculpați, acesta vizează o hotărâre contrară legii sau pronunțată cu încălcarea legii, dar examinarea acestui caz de casare nu poate conduce la reformarea situației de fapt reținută în hotărârile anterioare, neputându-se proceda la analiza sau reaprecierea situației de fapt, cazul de casare având în vedere situațiile în care instanța nu aplică prevederi legale obligatorii, ar aplica prevederile legale neprevăzute sau aplică greșit dispoziții legale care trebuiau aplicate, nu însă greșita achitare, greșita schimbare a încadrării juridice, în fapt solicitându-se neaprecierea probelor.

Pct.16 al art.3859 alin.1 invocat în recursul procurorului cu referire la inculpatul B.N., acesta fiind motivat pe considerentul greșitei încetări a procesului penal pentru motivul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, în realitate recursul vizând schimbarea încadrării juridice în infracțiunea prevăzută de art.264 Cod penal, nu este incident, pct.17 al art.3859 alin.1 Cod procedură penală fiind abrogat expres prin Legea nr.2/2013.

Referitor la pct.12 al art.3859 alin.1 Cod procedură penală invocat de inculpați, acesta vizează pronunțarea unei hotărâri de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, ceea ce nu este cazul în dosar, urmărirea penală, cercetarea judecătorească în fond și verificarea sentinței în calea ordinară a apelului, cale de atac integral devolutivă, având loc prin examinarea tuturor probatoriilor în baza cărora s-a stabilit situația de fapt, încadrarea juridică și vinovăția. Pct.13 al art.3859 alin.1 Cod procedură penală, invocat în recursurile declarate de inculpata G.M. și de inculpatul M.F., existent și în redactarea legii procesual penale și după 15 februarie 2013, ar fi aplicabil dacă cei doi inculpați ar fi fost condamnați pentru o faptă care nu era incriminată ca infracțiune, deci dacă ceea ce s-ar fi reținut în sarcina lor ar fi fost faptă sau fapte care, potrivit art.17 Cod penal anterior și art.15 Cod penal în vigoare, nu ar fi prezentat trăsăturile caracteristice, sub aspect obiectiv, material și aspect subiectiv, vinovăție, intenție, ale unor fapte încadrate într-un text de lege de incriminare (ex. contravenție, faptă civilă, comercială).

În altă ordine de idei, având în vedere că potrivit dispozițiilor art.5 Cod penal în vigoare de la 01 februarie 2014, în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei, au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea penală mai favorabilă, iar pentru a determina legea penală incidentă, se impune a se analiza dacă fapta mai este incriminată de legea penală nouă și aceasta poate retroactivă, în sensul că este mai favorabilă cu privire la încadrarea juridică, caracterul unitar al dispozițiilor referitoare la pedeapsă și circumstanțe de individualizare în raport cu încadrarea juridică de la momentul săvârșirii faptei și la data judecării recursului și instituțiile incidente în raport cu incriminarea sau sancțiunea (care agravează sau atenuează răspunderea penală în limitele de pedeapsă).

Sub acest aspect, infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.254 alin.2 Cod penal era sancționată cu pedeapsa de la 3 la 15 ani închisoare și interzicerea unor drepturi.

În Codul penal nou, infracțiunea de luare de mită este incriminată în art.289, pedeapsa fiind închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării drepturilor de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

Infracțiunea de dare de mită, era prevăzută în art.255 Cod penal anterior, fiind sancționată cu pedeapsă de la 6 luni la 5 ani închisoare.

În Codul penal în vigoare, darea de mită este prevăzută de art.290 și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Infracțiunea de trafic de influență era prevăzută în art.257 Cod penal anterior și se sancționa cu pedeapsa de la 2 la 10 ani închisoare.

În Codul penal în vigoare, fapta de trafic de influență este incriminată în art.291 și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Concursul de infracțiuni, potrivit art.33(1) lit. b Cod penal anterior prevedea că se aplică pedeapsa cea mai grea, care putea fi sporită până la maximum special, iar dacă acesta nu era îndestulător, se putea adăuga un spor de până la 5 ani.

Deci, în cazul inculpatului B.A., deși, în aparență, pentru cele două infracțiuni limita maximă este mai mică, el săvârșind cele două infracțiuni în concurs, Codul penal în vigoare prevede, în art.39(1) lit. b, că se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – deci sporul este obligatoriu.

În aceste condiții, pentru acest inculpat, legea penală mai favorabilă este Codul penal anterior.

Pentru ceilalți inculpați, din analiza comparativă a legilor penale succesive, cu axare pe incidența legii mai favorabile, se reține că aceasta este Codul penal anterior, atât sub aspectul limitelor de pedeapsă, al pedepselor complementare și accesorii, al modalității de executare, inculpații L.G.A., M.F., S.I., G.A.I., G.M., fiind condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, unii dintre ei beneficiind și de circumstanța atenuantă prevăzută de art.74 alin.2 Cod penal anterior, circumstanță care nu se mai regăsește în art.75 Cod penal în vigoare.

Pentru considerentele expuse, recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de către inculpați nefiind fondate, în baza dispozițiilor art.385 pct.1 lit. b Cod procedură penală anterior, vor fi respinse potrivit dispozitivului prezentei.

Conform art.192(2), cu referire la art.189(1) Cod procedură penală, inculpații recurenți vor fi obligați la plata cheltuielilor judiciare către stat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara și de inculpații L.G.A., G.A.I., G.M., B.A., B.S.I., M.F. și S.I. împotriva deciziei penale nr.126/A din 25 iunie 2013 a Curții de Apel Timișoara – Secția Penală, privind și pe inculpatul B.N..

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara rămân în sarcina statului.

Obligă recurenții inculpați la plata sumei de câte 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru recurenții inculpați, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 100 lei, se plătesc din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru intimatul inculpat B.N., până la prezentarea apărătorului ales în sumă de 100 lei, se plătește din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 22 aprilie 2014.

WWW.JURIS.O